

לָהּ:

עין משפט
נר מצות

ב א מ״ פכ״ז מהל׳
מלוה ולוה ה׳ א סג
עשׂין אד טו״ע ח״מ ס״
קג ספ״ י״
כא ב מ״ שס ה׳ י״
סג שס טו״מ ס״
קג (וטו״ע ח״מ ס״ א
ספ״ ט״):
כב ג מ״ פ״א מהל׳
סכריות ה׳ א סג
עשׂין פכ טו״ע ח״מ ס״
טז ספ״ ה״:

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה אנרגה ק'
וד"ה אנרגה פ' בד"א:

רַבָּנָא אַמֵּר מִכֵּי שְׁלֹשׁ יָמֵי אֲבִירָתָא.
 קד: וספ ד"ה (ה"ג) דלמרא
 רבא גרסינ דלמרא וסא מר הו"א דלמרא
 ויהינן רבא דפסיקא רבא לעיל פ"ק (ה)
 אדרבנא דא שפיר כתיבא הוה גבי
 מיומא דאכרנא וזית דגרסי
 בשמעתין רבא אמר מבי מבי
 אדרבנא לדיה וכתר הכי רבא ולפי
 הוה אמי טפי בפשיעות הויא דהנשא
 והקדיש רבא לאזי ורבה משוס
 אדרבנא קודם לאכרנא ודברי
 אבאי דלמרא עדין בחתומיו וזין לו
 מיושב טפי לנשות כתר דברי
 רבא מהדוס:

תחזור פרה צבעים הראשונים.
אין לפרש משום דא"ל
ומשיר לשוב פריה גנך
שאל דמיא דפ' השואל (לקמן דף טו:
טז) בעי רמי דר חננל בעל כנסים
מסתמו שוכר הו' או שואל הו' היכא
לדברה פיה מעלתא ואימצינא אליבא
דרבנן ודאי צלה פטור משום
לשטמו ודמי בתלמיתו והיא שאל
בצבעים (ואשה חייבת דבין שוכר) כי
תמצי נך אליבא דר' יוסי שואל הו'
להתחייב בצבעים הראשונים במתה
ודבריה אז שוכר הו' ופטור והשאל
התם כיון לרבנן הנעל פטור מן
האשה משום דהו' שאלה בצבעים לא
ותחייב נמי לר' יוסי בצבעים
הראשונים אלא טעמא דרבי יוסי הו'
משום דסבר דשוכר לא קני אלא
בשנועה ומשיר יאמר לו דל אנת
ודל שנועתך ומשתעיתא דינת בכדי
שואל ואפילו אם יש עדים שמה
מדברה דאין השוכר צריך לישבע
מ"מ לא קני לה אלא בהנחת עדים
ויאמר לו אני פוטרך מהנחת עדים
ורבנן סברי דשוכר קני לה במיתה
ופליגי בדבריה מהמקשה והמתקן שבגמ'
וגרלה א"ר המעביר עמיה היה שם
בשעת שמה ביד שואל שר' יוסי
יורה לדברי רבנן דהתם ודאי קני
לה במיתה גירדא דהשאל אין השוכר
צריך לישבע בלום:

(ב) **אגרה** ק' יום ושיי"ח צ' יום.
השתל אם משה חייב
שמי פרות לשוכר אחת ששהא שלו

ואחת שיעשה בה מלאכה י' ימים ויחזיר
ה' יום לא יתחייב לו דת א

אגרה פ' יום. ה"מ למימרא אגרה
הארכ לפחות פחות גם בשם
יום דהיינו כל ימי השאלה היו כאלו
כיון שאינה חזרת יום לנאמר השמירות
הדר שיליה וע' יום לא יתחייב רק
יום וכן י"ל ברש"א דאי שיליה ק' ו
שיתבטל השמירות ולא יתחייב כלום
דשואל לרבנן אי מיירי שלא שאל כל
לנאמר ימי השאלה מחזור לזכור וא
השמירות מ"מ כיון שהיא נאמרית ו
אשכחיה יום השואל במלכותו השוא
מקרי בעלים אבל הכא אי שיליה ק' י

פרה הוא כו'. ולענין שלומין נמי לא
לעשות בה עשרים יום: מי איחא לפרה
בא עליו צמורת שלומין שאל לשוכר
ודחא פרה הואי אלא שמממת שוכר ש
הוא. השוכר והשואל נשבעו לשחר ולא

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

וא"ת שלמי הנושא (כמויות)
דבא אחי אדרבתיך והתם
דאחריות טעות סופר הוא
דף טו: (שם) ו"ל אחי לי

אגביה איהו בחובו פלגי בה רב אחא ורבנא
חד אמר הדרה וחד אמר "לא הדרה מאן
דאמר לא הדרה סבר האי זבני מעליא היא
דהא מדעתא דנפשיה אגביה ומאן דאמר
הדרה סבר לא זבני מעליא הוא והאי
דאגביה מדעתיה ולא אתא לדינא מחמת
כיסופא הוא דאגביה ומאימא כילי פירי
רבה אמר מבי מביא אדרכתא לדיה "אביי
אמר עדיו בחתומיו וכן לו רבא אמר "מכ
שלימו ימי אכרותא: **מתני'** השוכר פרה
מחבירו והשאלה לאחר ומתה כדרכה ישבע
השוכר שמתה כדרכה "והשואל ישלם
לשוכר א"ר יוסי כיצד חלה עושה סחורה
בפרתו של חבירו אלא תחזור פרה לבעלים:
גמ' א"ל רב אדי בר אבין לאביי מכדי
שוכר בבאי קני להאי פרה בשבועה וגימא
ליה משכיר לשוכר דל אתה ודל שבועתך
ואנא משתעינא דינא בהדי שואל א"ל מי
סברת שוכר בשבועה הוא דקא קני לה
משעת מיתה הוא דקני ושבועה כדי להפס
דעתו של בעל הבית א"ר יוצא פעמים
שהבעלים משלמין כמה פרות לשוכר היכי
דמי אגרה מיניה מאה יומי והדר שיילה
מיניה תשעין יומי אגרה מיניה תמנן
יומי והדר שיילה מיניה שבעין יומי ומתה
בתוך ימי שאלתה דאכל שאלה ושאלה
מיחייב חרא פרה א"ל רב אחא מדיפתי
לרבינא מכדי חרא פרה היא עיילה ואפקה
אפקה משכירות ועיילה לשאלה אפקה
משאלה ועיילה לשכירות א"ל ומי אתא
לפרה בעינא דינמא ליה הכי מר בר רב
אשי אמר אין לו עליהן אלא שתי
פרות חרא דשאלה וחדא דשכירות שום
שאלה אחת היא ושום שכירות אחת
היא דשאלה קני לגמרי דשכירות עבד
בה ימי שכירותיה ומיהדר ליה למרה
אמר ר' ירמיה פעמים ששניהם בחטאת
פעמים

יגה למשכיר אבל אי שילוח יום שהיא שאלה צידך ממנו
ומת של שאלה: וכן עשה הרי היא בחזקת

לְאַחֵר שֶׁהָיָה נִיטֵל שְׂכָרָה
רְאוּבֵן הָיָה רְאוּבֵן פְּעוּר
שֶׁשָּׁל מִמֶּנּוּ וְהוּא חֵיב בָּא
יָמִים לְהִשְׁלִים הַמָּאָה חֹזֵר
הַשְּׂמִינִים שֶׁכִּכְרָה מִמֶּנּוּ
יָמִים לְהִשְׁלִים הַשְּׂמִינִים
שְׂבָעִים יוֹם הָלָלוּ הָרִי יֵשׁ
רְאוּבֵן שֶׁמָּתָה בְּדֶרֶכָה וְשִׁמְיָה
נִתְלַטְּלוּ לוֹ בְּשִׁבְלֵי שְׂמִי פָּתַח
לְהִי מִתּוֹ שֶׁחֵיב שֶׁהָרִי יֵשׁ
לְהִי הַחֹזֵר לוֹ פָּתַח וְלוֹ עָלָה
בָּאָה לִידוֹ וְהָרִי יֵשׁ לוֹ עָלָה

שוכר תציעות ענ שמי שירות
 נמקס הראשונה חתם שמי
 דניאל הכי. אילו היה קיימת היה פטור לגמרי א
 שמי תציעות: מר בר דר אשי ק"ל כחאקפתא דרב א
 שמי הוא כבי עליו שר שילות ורבי ארין אלף א
 שמי שציעות ציעיו ורבי שלו תחאקפתא דרב א

מיהדר גבי שומא כלומר אם לא שמו
 לזה וקם ליה מעצמו ולא הערימו לדין
 חובב: מאימתי אוכל פירות. מי ששמו
 יי היא קטייה לו לאכול פירות: אדרבא.
 לאחר תשעים יום שנפסק הדין

דלמערין געפ'יק (דף טו.) ד"ר כוהנ'ן
דערנאך שטר פסק דין אונזער לוי
געבן מקום שימאס מעלן יחסי
ומסרין לו השטר: עריו כהמיו.
מיים שנחמא שטר האדערנאך דב"ד
אע"פ שלח בא לידו: מי שלמו ימי
אכרוא. אע"פ שלח דערנאך לידו
ולא מלא נחיק עלה עד לאחר ימי
ובשמא וחקק לבא לב"ד ומכרין
שיס כאן קרקע למכור דלמערין
בערין (דף כא:) ואם בא זה וקיעלה
ביותר ממה ששמו אחרים מסרין
אותה בידו לאחר שלמו ימי הכרזה
ובמכרה ערין מפרש כמה ימים
מכרין ב' שום הימיומים (פי' ועד
דלמו הקן יומי הוי פיר דלוי):
בארנ' השוכר פרה מחבירו. ועמד
שוכר והשאלה לאחר לעשות בה ימי
שכירותו: יטבע השוכר. למשכיר:
שמה דרכה. ופטור מהשוכר אינו
חייב באונקין: והשאל. שהוא חייב
באונקין משלם לשוכר: **בב'** כשנכסה.
שהוא נשבע למשכיר: להפיש דעתו.
של אימר שפעת בה: עמיס
שעלים. המשכירין הראשונים:
משלן. לשוכר זה כמה פרות על
פרה זו לפי דברי משנתו יש שיהיו
כולם שלו ויש שיעשה בהם ימי
שכירותו יחסי: **ילד** אגרה מינה
מא יומי ודרי **שילע** מינה **תשעין**
יומי וכו'. ראובן ששכר פרה משמעון
שיעשה בה מלאכה מאה יום וחזר
שמעון ואמר לו עשה עמי טובה
והשאלני אותה תשעים יום מן המאה
ששכרת ולאחר תשעים אחרינה
לך לעשות אלך י' ימים להשלים
המאה וכן עשה יש כאן דין השאלה
דמתן השוכר פרה מחבירו והשאלה
לאחר בתוך ימי שכירותה דמה לי
צעלים ומה לי אחר אם מתה אלל
שאל הרי שוכר פטור כשנבעה
והשאל משלם לשוכר חזר ראובן ונא
האלו וזאת לו השכירה ים מתשעים

די ואשטענד צו שמונים יום וטול שורך
ת שאלתו על שמעון באינו השכירה

ויכל הנאה שלו ואם היתה ממה אצל
בשנועה ושמעון משלם לו פרה אחת
ועוסם ופרה אחרת לעשות אצלו עשרה
שמעון ואחאז ממנו צבעים יום מן
לא מנת שיחזירנה לו ויעשה זה עשרה
שכירות השני ואם היתה ממה בתוך
כאן דין השני קדין הראשון וישבע
ועון השואל משלם לו ד' פרות שמים
ויחם שאלות שהשאליו רבובן וכבעם ו
זו פרתו צבין שהשאליו רבובן דיימא
הוא משלם לו עבשי חבורת שלומין
וישמי תביעות על שמי שאלות ושמי

לעשות אצלו עשרים יום: מכדי חדא
ההשאלות ותהא שלו ואחא ימקור לו
ללא שיעשה בה עשרים יום עכשיו שמה
חא מדפמי: שום שאלה אחא היא. דכיון
חא: פעמים שגניהם בחטא. אחתניחין
יכתוב ביהראל או נפש כי תשבע ונ' (ד):

שניהם

מסורת הש"ס

(א) לעיל יג. (וש"נ).
(ב) (לקמן טז.). (ג) (ז"ל).
(ד) (ויקרא טו.).
(ה) ע"י רש"א, (ו) (ז"ל פ"י).
(ז) (ז"ל ב"י, רש"ל).

רבינו חננאל

אנכי הלוה מצינו
ומכרה למלכו כמלכי
בראשית ויבנה ויקבצו
לחלוקת חבצו המלך
הלך אל מיתרו, ו
שמוהו לו קאמית אמר
המירו (ל) רבא אמר
מבי משהו אדורכא ליה.
דור חרין מציא מלך
שטור כביד מלוקמיו
ומחביבין ליה לפרעור
לעל פורעין שני חוב
וכחבין מלכות אדורכא
לעל ונסי ליה ומוכרין
ואחרי ההכחה שפין נסי
הלוה ומלטיבין מלכות
לעל מצא נסי בני חורין
כחבין לו שירא אדורכא
שישקו פורעין תירא
וכחבין לו אדורכא על
הנסיבין הללו ואחר
קורין אדורכא וכחבין
לעל שרדו ו
ומלטיבין אותה ליה.
אבי אחר בחתמין מדי
הנה שמוהו מדי אדור
מלכה בשדה. רבא אמר
מבי שלמו (אדורכא)
מבי שלמו (אדורכא)
השוכר שרדו
ומשאלה לאתו ומה
כחבין שבע השוכר
שמהו השואל והשואל
משלם לשוכר. אוקמה ר'
אמי ונתן ר' אמי בשנת
העליון רשות חוב
שאמרו לו רעות כלמי
אז נתנו לשאלה לו
הרעות חובי. כעשיא א'
רבא אותה שוכר שמה
כרשט השואל כרובה
ישבע ויפטר. וישלם
השוכר. אמר ר'
אמי עמיס משלמי
הבעל מבי מרת שלמי
ויורבי שפוטין ר'
אמי ר' יימי עמיס
השוכר והשואל שניין
בשטא עמיס שניין
באש. עמיס השוכר
בשטא והשואל באש.
עמיס ששואל השוכר
השוכר באש שפוטין
ללל בידך פטור את
באש. אין שם כפירה
מקום אלו שני שפוטין
לזמור בשקל על
רבא שני לו רבא
מקום אייב חסא. וישלם
לן שוכר חנם נשבע
על חסא. שאל משה
את הכל חרין שמה
מחמת מלכא. וישלם
שכר המלכא ונשבעין
השוכר על השכירה על
המת ומשלמין הגביה
והאבידה וכו' פרשטין.
שניין בחסא ח' ב' נון
שמה חסא ח' ב' נון
והחורין שפוטין ח' ב' נון
ומחש ונשבעין שואנס
אין אתה חרין נהג
לפני שנייה חסא ח' ב' נון

א) נראה דל"ל רבה ועי'
כתום ד"ה רבא.
ב) לסיני בגמ' הגי' כגון
שמתה מדרכה ואמרי נאנסה
וס' ואולי דרביט הי' לו גי'
אחרת בגמ' וז"ל.